

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อศึกษาผลของจิตบำบัดด้วยการเล่นที่มีต่อ
ช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้องของงาน ของเด็กป่วยเรื้อรัง
ในโรงพยาบาลเด็ก

วัตถุประสงค์เฉพาะ เพื่อเปรียบเทียบช่วงความสนใจ ปริมาณงาน
และความถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองแต่ละคนในช่วงก่อนและหลังการ
เข้ารับการทดลอง โดยแบ่งกลุ่มดังนี้

1. กลุ่มทดลอง ให้จิตบำบัดด้วยการเล่น ร่วมกับการให้เด็กเข้า
ร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ตามปกติ
2. กลุ่มควบคุม ให้เด็กเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาล
จัดไว้ให้ตามปกติเพียงอย่างเดียว

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กชายและเด็กหญิงจำนวน 6 คน อายุ
7-9 ปี ป่วยเป็นโรคเรื้อรังหรือโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายได้ อยู่ใน
โรงพยาบาลก่อนได้รับการทดลองอย่างน้อยเป็นเวลา 1 สัปดาห์ และจะ
อยู่ในโรงพยาบาลต่อไปอีกอย่างน้อย 2 สัปดาห์ การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง
ทำโดยผู้วิจัยไปพบแพทย์หรือพยาบาลประจำที่รับเฉพาะเด็กป่วยด้วยโรค
เรื้อรังของโรงพยาบาลเด็ก เพื่อขอความร่วมมือในการเลือกผู้ป่วยตาม
เกณฑ์ดังกล่าว ผู้วิจัยแบ่งเด็กที่เลือกไว้ตามเกณฑ์ออกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ
3 คน เพื่อเข้ารับการทดลองตามเงื่อนไขกลุ่มละ 1 เงื่อนไข

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือทดสอบความสามารถด้านพัฒนาการพื้นฐานทั่วไป
ของเด็ก
2. เครื่องมือที่วัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้อง
ของงาน
3. เครื่องมือที่ใช้ในการบำบัด

วิธีดำเนินการวิจัย แบ่งเป็นขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 เลือกผู้ช่วยที่มีคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์ตั้งไว้เพื่อรับ
การทดลอง
- ขั้นตอนที่ 2 ผู้ช่วยวิจัยทดสอบวัดความสามารถด้านพัฒนาการพื้นฐาน
ทั่วไปของผู้รับการทดลองทั้งหมดทีละคน
- ขั้นตอนที่ 3 ผู้ช่วยวิจัยทดสอบวัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน
ความถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองทั้งหมดทีละคน แบ่งการทดสอบเป็น
2 ครั้ง คือ
 - ครั้งที่ 1 ก่อนเริ่มให้การทดลอง 1 วัน (Pre-test)
 - ครั้งที่ 2 หลังการทดลองเสร็จแล้ว 1 วัน (Post-test)
- ขั้นตอนที่ 4 ดำเนินการทดลองตามเงื่อนไขการทดลองกลุ่มละ
1 เงื่อนไข

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

1. เขียนตารางแสดงข้อมูลช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความ
ถูกต้องของงาน ของผู้รับการทดลองแต่ละคน
2. เขียนแผนภูมิเส้นแสดงช่วงความสนใจ ปริมาณงาน ความ
ถูกต้องของงาน ช่วงก่อนและหลังการได้รับการทดลอง ของผู้รับการทดลอง
แต่ละคน

ผลการวิจัย

จากผลการทดสอบวัดช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้องของงานของผู้รับการทดลองในช่วงก่อนและหลังการเข้ารับการทดลอง ผลปรากฏว่าผู้รับการทดลองที่ได้รับจิตบำบัดด้วยการเล่น ร่วมกับการได้เข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทางโรงพยาบาลจัดไว้ให้ตามปกติจะมีช่วงความสนใจ ปริมาณงาน และความถูกต้องของงาน สูงขึ้นกว่าเดิมทั้ง 3 อย่าง ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานที่ตั้งไว้

ข้อเสนอแนะ

1. ควรนำจิตบำบัดด้วยการเล่นนี้ไปใช้กับเด็กที่ต้องเข้ารับการรักษา อยู่ในโรงพยาบาลเป็นเวลานาน ๆ โดยมีผู้ที่เข้าใจในตัวเด็ก เช่น นักจิตวิทยา โรงพยาบาลจิตเวช นักสังคมสงเคราะห์ ที่เข้าใจและสามารถกระตุ้นให้เด็กได้เล่น และระบายความรู้สึกหรืออารมณ์ต่าง ๆ โดยผ่านทางการเล่น เพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจปัญหาของตน มีอารมณ์ และมีสมาธิในการทำงานต่าง ๆ คีขึ้น และเมื่อเด็กมีอารมณ์ดีขึ้น ก็จะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้เด็กเกิดความร่วมมือในการรักษาพยาบาลดีขึ้นด้วย

2. ควรนำจิตบำบัดด้วยการเล่นนี้ไปใช้แก้ปัญหายุติกรรมอื่น ๆ ของเด็ก เช่น พฤติกรรมก้าวร้าว พฤติกรรมการแยกตัวเอง หรือในเด็กที่รู้สึกว่าความพิการเป็นอุปสรรคของตนอยู่ตลอดเวลา เป็นต้น เพราะจิตบำบัดด้วยการเล่นอาจจะช่วยลดพฤติกรรมที่ไม่พึงปรารถนา ช่วยให้เด็กเข้าใจและยอมรับสภาพของตนเอง และทำให้เด็กเหล่านั้นอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. ในการนำจิตบำบัดด้วยการเล่นไปใช้นั้น นอกเหนือจากของเล่นที่จัดไว้ตามเกณฑ์ที่ได้ใช้ในการวิจัยนี้แล้วอาจจะจัดให้มีของเล่นอื่น ๆ เพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสม โดยของคูประกอบต่าง ๆ ดังนี้

- 3.1 ความสามารถทางสติปัญญาของเด็ก
- 3.2 สภาพอารมณ์ของเด็ก
- 3.3 สภาพแวดล้อมเดิมของเด็ก
- 3.4 ความพิการทางร่างกายของเด็ก
- 3.5 อาการของโรคและการรักษาที่เด็กนั้นกำลังได้รับ

4. ของเล่นที่ใช้ในห้องเล่น อาจหาวัสดุตามธรรมชาติที่ใหญ่กว่าเท่ากันมาใช้ได้ เช่น ไม้คั้นเหี่ยวแทนคั้นน้ำมัน ไม้เศษไม้ต่าง ๆ ที่หาได้ในท้องถิ่นนำมาแทนบล็อกไม้ ใช้ตุ๊กตาที่ทำจากเศษผ้าแทนตุ๊กตาด้ายที่มีราคาแพง เป็นต้น แต่ข้อสำคัญต้องเป็นของเล่นที่เหมาะสมที่เด็กจะได้รับความรู้สึกนึกคิด อารมณ์ที่กักคั้นอยู่ในเพื่อผ่อนคลายความวิตกกังวลที่เด็กมีในขณะนั้นได้

5. การวิจัยที่กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กป่วยเป็นโรคเรื้อรัง ซึ่งเป็นโรคที่ไม่สามารถรักษาให้หายขาดได้ ผู้วิจัยต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษเกี่ยวกับอาการป่วยของเด็กในช่วงต่าง ๆ ของการวิจัย เนื่องจากอาการเจ็บป่วยรุนแรงขึ้นหรืออาการทุเลาล้วนแต่ส่งผลกระทบต่อผลการทดลองทั้งสิ้น ฉะนั้นการแปลความหมายผลการทดลองจะต้องคำนึงถึงอาการของโรคควบคู่ไปด้วย จึงจะทำให้การแปลผลไม่ผิดพลาด

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย